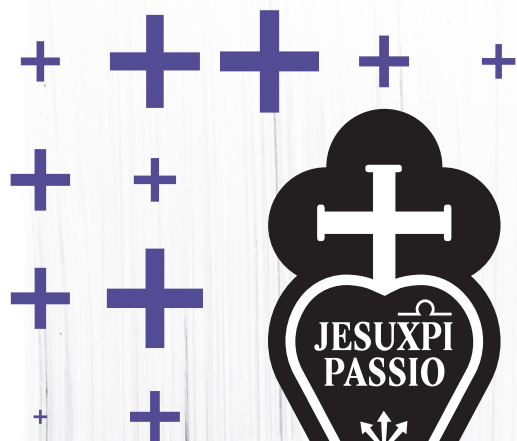

FORMACJA I KATECHEZA

08 + + +

**Specjalny ślub,
wyjątkowy i inspirujący**

Fr. Jose Luis Quintero Sánchez, C.P.

Jubilaeum

Pozwólcie, że rozpocznę trochę prowokacyjnie: **czy nadszedł czas, abyśmy przestali nazywać wyjątkowy ślub Pamięci Męki czy Poświęcenie Męce, czwartym ślubem?** Odwołując się do konsekracji Męce Pańskiej czy Memoria Passionis, która zawiera kwintesencję naszej posługi, ślub ten nie jest wymieniony na czwartym miejscu ani w Konstytucjach Zgromadzenia zatwierdzonych w 1984 r., ani w Formule profesji zakonnej. (Konst. 96). W obu miejscach znajduje się na pierwszym miejscu. Konstytucje nr 5 i 6 wyraźnie o tym mówią, jak również te, które odnoszą się do rad ewangelicznych. Taka kolejność została przedstawiona jeszcze w formule przedreformacyjnej wersji Profesji Soboru Watykańskiego II oraz w poprzedniej wersji reguły.

Jubilaeum

FORMACJA I KATECHEZA

Prawdą jest jednak również, że sposób, w jaki odnosimy się do tego ślubu, nie gwarantuje tego, jak go wypełniamy. Uświadomienie sobie jednak pewnych „zasiedzeń”, wynikających z przyzwyczajenia do tego, co jest wygodne, to, co „znane”, może pomóc nam uratować i ponownie odkryć jego wyjątkowość, którą wielu naszych braci w przeszłości przeżywało w bardzo intensywny sposób. To właśnie był cel prac nad treścią Konstytucji, w twórczej wierności, zgodnie z duchem i mandatem Soboru Watykańskiego II.

Nie bez przyczyny został on postawiony na pierwszym miejscu...

Poniższa refleksja ma być jedynie zachętą do głębszej medytacji nad darem, jaki Duch Święty ofiarował św. Pawłowi od Krzyża i którym on, jako założyciel żył, formował i przekazywał współbraciom, wyjaśniając w ten sposób powód, dla którego Bóg powołał go w swoim Kościele.

Wraz z osobistym i wspólnotowym doświadczeniem charyzmatu Pamięci Męki mamy do czynienia z licznymi refleksjami i studiami, które dają nam wgląd i środki rozeznania, abyśmy „w twórczej wierności” mogli wypełniać nasze człowieczeństwo i misję pochodzącą z tego wyjątkowego ślubu. Wiele z tych refleksji i studiów, poza tymi najbardziej klasycznymi mających miejsce przed Soborem Watykańskim II, pojawiło się w odpowiedzi na wezwanie do odnowy teologii życia zakonnego i jego charyzmatów. Kongregacyjne Magisterium zawiera kilka listów okólnych od Przełożonych Generalnych: ks. Paul Mary Boyle, José Agustín Orbegozo, Ottaviano D'Egidio i Joachim Rego. Istnieje również kilka opracowań monograficznych ks. Constante Brovetto, Enrico Zoffoli, Fabiano Giorgini, Carmelo Naselli, Antonio María Artola, Stanislas Breton i innych, którzy również są częścią Zgromadzenia, a których imion nie znam. Wiele refleksji znajduje się w serii „Zeszyty historii i duchowości” wydawanej przez Kurię generalną, do której dostęp można uzyskać na stronie internetowej www.passiochrisi.org w zakładce „dokumenty”. Moim zdaniem okólniki ks. José Agustín Orbegozo odwołują się do istotnego i fundamentalnego wymiaru naszego życia i apostołatu, zawierający wielką głębię i wnikliwość, harmonizujące duchowość wraz z biblijną refleksją.

1. Konsekracja Męci Pańskiej (Memoria Passionis), tajemnica paschalna w wybranych tekstach Konstytucji.

a. *„Nasz udział osobisty a jednocześnie wspólnotowy i apostołski w męce Chrystusa wyraża się specjalnym ślubem. Przez ten ślub zobowiązujemy się szerzyć, słowem i czynem pamięć męki Chrystusa.”* (por. Konst. 6)

b. *„Poszukujemy jedności naszego życia w męce Jezusa Chrystusa.”* (por. Konst. 5) *„Jako Pasjoniści czynimy Misterium Paschalne centrum naszego życia.”* (por. Konst. 65) *„Pozostawiamy wszystko, aby podążać za Chrystusem w duchu ewangelicznych błogosławieństw.”* (por. Konst. 9)

„Wśród Ludu Bożego wiernie trwamy w naszym zadaniu ubóstwa, życia wspólnotowego, czystości i posłuszeństwa. Niech praktykowanie rad ewangelicznych stanie się wyrazem, tak osobistym jak i wspólnotowym przeżycia Misterium Paschalnego.” (por. Konst. 9)

Jubilaeum

FORMACJA I KATECHEZA

c. *"Poprzez ten ślub nasze Zgromadzenie zajmuje właściwe sobie miejsce w Kościele i całkowicie poświęca się wypełnieniu swojej misji."* (por. Konst. 6)

"Kościół powierzył naszemu Zgromadzeniu istotną część swojej misji apostołskiej, tj. uczynić owocną miłość Chrystusa objawiającą się wyraźnie w Jego męce, aby jej pamięć wiecznie żyła i była sprawowana." (por. Konst. 62)

"Prowadzeni przez Magisterium Kościoła i inspirowani przez naszą konsekrację męce Pańskiej, staramy się, aby nasze życie i nasz apostołat były prawdziwymi i wiarygodnymi znakami sprawy sprawiedliwości i godności ludzkiej." (por. Konst. 72)

2. Niektóre elementy zawarte w specjalnym ślubie.

a. Tytuł rozpoczynający część szczególnie poświęconą temu wyjątkowemu ślubowi brzmi: **„Poświęcenie się męce”**. Od czasów św. Pawła od Krzyża przybierał on różne brzmienia, takie jak „wdzięczna pamięć”, „pobożna pamięć”, wskazując niewątpliwie na niemożność ujęcia w jednej formule dynamizmu Ducha, który inspirował różne charyzmaty. Zgodnie ze ostatnimi sformułowaniami teologii i duchowości przyjęliśmy lub przyswoiliśmy sobie sformułowanie ślubu „Memoria Passionis”. Warto podkreślić słowo **„konsekracja”**, aby uświadomić sobie wymiar **„uświęcającego działania Boga”**, który działając w nas, nas uzdalnia i kształtuje. Potwierdzamy to przez konsekrację zakonną, która jest działaniem Boga, który daje nam dar doświadczenia rad ewangelicznych, inspirować nas do posłuszeństwa i zaangażowania. Podobnie można by powiedzieć o poświęceniu się Męce Pańskiej. Przede wszystkim to Pan w swojej męce konsekruje nas, czyniąc nas częścią swojej Obecności i Działania w niej, a zatem przygotowuje nas i posyła, aby pamiętając uczynił nas **„pamięcią, wdzięczną pamiątką Jego ofiarnej miłości”**. Z odpowiedzialną wdzięcznością podtrzymujemy pamięć naszym życiem i apostołstwem, aby pozwolić Mu „pamiętać” o nas. Nasze „przypomnienie” jest odpowiedzią na Jego konsekuracyjny czyn w Jego męce. Ta łaska uczestnictwa i konformacji poprzedza nasze działanie, przejawiające się w posłuszeństwie, dobrowolnym jej przyjmowaniu i podtrzymywaniu.

b. W ten sposób charyzmat Męki Pańskiej, który jest pełny dynamizmu Ducha, inspirował sposób, w jaki przeżywamy dar rad ewangelicznych, a przede wszystkim naszą chrzcielną konsekrację. Jeśli przyjrzymy się przez chwilę tekstom biblijnym, które towarzyszą opisowi ślubów, to wszystkie są natchnione i mają konstytutywny element Pana w Jego Męce, w Jego Tajemnicy Paschalnej. Ubóstwo jest symbolem Tego, który stał się ubogim przez oddanie **„swojego życia na okup za wielu”** (por. Mk10,45; 2 Kor 8); ślub czystości **„umożliwia nam dzielenie się z Kościołem uniwersalnej miłości Jezusa, który przyszedł na świat aby służyć i dać swoje życie na okup za wielu”** (Mt 20:28)” (por. Konst. 18); ślub posłuszeństwa zanurza nas w Ojcowskim planie miłości **„uniżył samego siebie, stawiając się posłusznym aż do śmierci - i to śmierci krzyżowej.”** (Flp 2,8) (por. Konst. 20).

c. Nasz wyjątkowy ślub jest fundamentalnym elementem charyzmatycznym, który jest podstawą naszego istnienia w Kościele i naszego udziału w misji, która go obejmuje. Ma kluczowe znaczenie dla każdego rozeznania, aby określić miejsca i sposoby duszpasterskiej aktywności. Wskazuje nie tylko miejsca i formy działania, ale także rodzaje obecności. Jest to ślub, który poświęca nas Jego Męce i pozwala nam zachować ją w dziejach ludzkości.

